

Mediemyndigheten

2025-06-19

Dnr: 25/01473

Kulturdepartementet

ku.remissvar@regeringskansliet.se

Yttrande över betänkandet Publiken i fokus – reformer för ett starkare filmland (SOU 2025:24), Ku2025/00320

Mediemyndigheten har bland annat i uppdrag att inom sitt verksamhetsområde verka för yttrandefrihet, medie- och informationskunnighet samt möjligheterna till mediemångfald och tillgänglighet. Myndigheten ska också verka för att stärka barn och unga som medvetna medieanvändare, ta tillvara deras erfarenheter samt verka för att skydda barn från skadlig mediepåverkan. Mediemyndigheten har granskat förslaget utifrån den verksamhet som bedrivs inom myndigheten.

Övergripande synpunkter

Mediemyndigheten bedömer att förslaget till en ny lag om avgifter för leverantörer av medietjänster som tillhandahåller beställ-tv kan bidra till att främja produktionen av program med europeiskt ursprung.

Myndigheten ställer sig frågande till att Mediemyndigheten ska ansvara för uppgiften att ta emot redovisningar och ta ut en medfinansieringsavgift för strömningstjänster i syfte att föra den vidare till Svenska Filminstitutet. Utredningen har inte haft kontakt med myndigheten under framtagandet av lagförslaget och skälen för att just Mediemyndigheten ska få uppgiften framstår som oklara. Myndigheten anser därför att Regeringskansliet bör överväga om det finns andra, mer ändamålsenliga, alternativ.

Förslaget till lag om avgifter för leverantörer av medietjänster som tillhandahåller beställ-tv innehåller flera otydligheter. Mediemyndigheten anser att lagtexten bör innehålla en mer detaljerad beskrivning av den mottagande myndighetens roll och uppgifter för att säkerställa att lagen blir praktiskt tillämpbar samt får den av lagstiftaren avsedda effekten. I det fall lagstiftaren beslutar att tilldela Mediemyndigheten de föreslagna uppgifterna har myndigheten följande synpunkter.

4 § Förutsättningar för avgiften

Mediemyndigheten föreslår att ordet ”på” utgår från tredje stycket i bestämmelsen och att meningen får följande lydelse.

Undantagna från att erlägga avgift är

1. leverantörer av medietjänster som har en årlig omsättning under 20 miljoner kronor eller vars marknadsandel i Sverige är mindre än 1 procent och
2. public service-företag med ett uppdrag enligt lagen (2020:000) om public service.

7 § Skyldighet att redovisa

De aktörer som omfattas av den föreslagna lagen är sannolikt betydligt fler än de som är skyldiga att betala en avgift. De undantag som framgår av 4 och 5 §§ i förslaget avser endast avgiftsskyldigheten. Det kan inte tolkas på annat sätt än att samtliga leverantörer av medietjänster som omfattas av 3 § i den föreslagna lagen bedöms vara redovisningsskyldiga.

Mediemyndigheten föreslår att 7 § ändras på så sätt att de aktörer som har en årlig omsättning under 20 miljoner kronor eller vars marknadsandel i Sverige är mindre än en procent undantas från skyldigheten att redovisa föregående års avgiftsgrundande omsättning. Genom att införa ett undantag från redovisningsskyldigheten för leverantörer av medietjänster med låg omsättning eller låg publikandel skulle den administrativa bördan minska för såväl medietjänstleverantörerna som ansvarig myndighet. Ett undantag från redovisningsskyldigheten för leverantörer av beställ-tv med låg omsättning eller liten publik skulle dessutom motsvara rådande regleringar avseende bestämmelserna om program med europeiskt ursprung.¹

Mediemyndigheten konstaterar att förslaget i 7 §, om att medieleverantörer senast den sista februari varje år ska redovisa föregående års avgiftsgrundande omsättning och investeringar, kan bli svårt att tillämpa i praktiken. Förslaget kan medföra svårigheter för de aktörer som inte är klara med sina årsredovisningar den tiden på året eller har brutet räkenskapsår för sina redovisningar. Mediemyndigheten förordar därför en mer flexibel ordning som tar hänsyn till de olika medieleverantörernas särskilda förutsättningar för redovisning.

8 § Betalning av avgift och 10 § Avgifternas överföring

Mediemyndigheten motsätter sig förslagen om att betalningen av avgiften ska ske samtidigt som redovisningen lämnas in och omgående överförs till Svenska Filminstitutet.

Så som Mediemyndigheten förstår förslaget ska aktörer betala en skatt, som benämns som avgift, utan att myndigheten fattar ett underliggande beslut. Samtidigt som avgiften erläggs ska en redovisning ges in till myndigheten. Det är inte tydligt hur myndigheten ska följa upp avgiftsskyldigheten eller hur myndigheten ska kunna besluta om ett föreläggande att betala in avgiften utan ett underliggande beslut om avgift.

Då Mediemyndigheten enligt den föreslagna 10 § omgående ska föra över de avgiftsmedel som samlats in till Svenska Filminstitutet saknas det ett tidsmässigt utrymme för myndigheten att bedöma varje redovisning för sig. Det framstår därmed som oklart vad syftet är med de av medietjänstleverantörerna inkomna redovisningarna. Myndigheten ställer sig frågande till denna ordning som även riskerar att skapa en ytterligare administrativ börda för samtliga involverade, då avgifter som förts över med ett felaktigt belopp kan komma att behöva justeras i efterhand.

¹ Se 5 kap. 8 § radio- och tv-lagen (2010:696) och 10 § i Mediemyndighetens föreskrifter (MPRTFS 2021:3).

12 Konsekvensanalys

Mediemyndigheten instämmer i utredningens bedömning att förslaget innebär en ökad administrativ börda för myndigheten, men delar inte bedömningen att de ökade kostnaderna ”vid behov” kan tas från avgiften. Myndigheten noterar att det inte framgår hur en sådan behovsbedömning ska göras eller var myndighetens rättsliga grund för att göra ett sådant avdrag finns.

Mediemyndigheten bedömer att uppdraget i vart fall inledningsvis kommer att medföra kostnader för 3–4 årsarbetskrafter, vilket motsvarar ca 4–5 miljoner kr per år. Det är dock i nuläget, med den underliggande konsekvensutredningen, svårt att göra en mer exakt uppskattning av hur mycket resurser och vilken typ av kompetens uppdraget kommer att kräva för tiden därefter. Mediemyndigheten anser att finansieringen av det föreslagna uppdraget bör tydliggöras, då det inte kan genomföras inom ramen för befintligt anslag, utan förutsätter utökade resurser.

Tillämpningsområdet för den föreslagna lagen är brett, då det även innefattar leverantörer av medietjänster som är etablerade i en EES-stat men vars tjänster riktas mot publik i Sverige. Enligt utredningen är det oklart vilka beställ-tv-tjänster som i slutändan kommer att omfattas alternativt undantas av förslaget. Det saknas således en bedömning i betänkandet av omfattningen av de aktörer som den föreslagna lagen är tillämplig på, vilket gör det svårt för myndigheten att uppskatta resursbehovet i den delen.

Mediemyndigheten har inga synpunkter på utredningens bedömning att det är mer resurseffektivt att betala in avgiften till en myndighet i stället för via en skattsedel. Myndigheten delar dock inte bedömningen att det skulle förenkla administrationen att betala in avgiften genom just Mediemyndigheten. Det framgår inte att det gjorts en analys av varför Mediemyndigheten skulle vara bäst lämpad att genomföra dessa uppgifter.

Detta yttrande har beslutats av generaldirektören Jan-Olof Lind. Juristen Sepideh Jordan Sajadi har varit föredragande. Chefsjuristen Maria Westergren och avdelningschefen Helena Söderman har deltagit i den slutliga beredningen.

Jan-Olof Lind

Kopia till:

ku.kkm@regeringskansliet.se